

Sygn. akt I C 1741/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 grudnia 2015r.

Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Maciej Jakubowski

Protokolant: st. sekretarz sądowy Jolanta Kątna – Głapka

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2015 roku w O.

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) S.A. z siedzibą w G.

przeciwko I. B.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego I. B. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą w G. kwotę 79,29 (siedemdziesiąt dziewięć 29/100) zł z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 29,33 zł od dnia 1.01.2014r.

- od kwoty 36,86 zł od dnia 14.08.2014r.

- od kwoty 13,10 zł od dnia 21.11.2014r.

do dnia zapłaty

II. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego I. B. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą w G. kwotę 27,24 (dwadzieścia siedem 24/100) zł tytułem kosztów postępowania;

IV. wyrokowi w pkt I i III nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Maciej Jakubowski

Sygn. akt I C 1741/15

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. z siedzibą w G. wniósł przeciwko I. B. o zasądzenie kwoty 672,01 zł z ustawowymi odsetkami wskazanymi w pozwie oraz zwrot kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu podniósł, iż strony łączyła umowa o dostawę energii elektrycznej, w związku z wykonywaniem usług powód wystawił faktury pozwanemu za usługi, pozwany nie zapłacił za faktury.

Pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew ani nie zajął stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3.06.2013 r. strony zawarły umowę dotyczącą dostarczania energii dla pozwanego.

Dowód: odpis umowy (k.28-29)

Powód wystawił faktury za dostawę energii obciążające pozwanego:

- w dniu 16.12.2013 r. na kwotę 29,33 zł z terminem płatności 31.12.2013 r. dotyczącą dostarczania energii za okres od 17.06.2013 r. do 16.12.2013 r.

- w dniu 28.07.2014 r. na kwotę 36,86 zł z terminem płatności 13.08.2014 r. dotyczącą dostarczania energii za okres od 17.12.2013 r. do 28.07.2014 r.

- w dniu 3.11.2014 r. na kwotę 13,10 zł z terminem płatności 20.11.2014 r. dotyczącą dostarczania energii za okres od 5.06.2013 do 13.10.2014 r.

Dowód: odpisy faktur i rozliczeń faktur (k.21-24)

W dniach 3.11.2014 r. powód wystawił noty obciążeniowe za monity windykacyjne obciążające pozwanego na kwoty 2 x 7,60 zł z terminem płatności 20.11.2014 r.

Dowód: odpis not obciążeniowych (k.25-26)

W dniu 29.01.2014 r. powód wystawił fakturę za instalację licznika przedpłatowego na kwotę 589,81 zł obciążająca pozwanego, kwota wynikająca z faktury została rozłożona na 48 miesięcznych rat płatnych od miesiąca następującego po instalacji licznika przedpłatowego.

Dowód: odpis faktury (k.27)

W dniu 1.12.2014 r. powód wystawił wezwanie do zapłaty na kwotę 672,01 zł. W wezwaniu tym były wymienione należności z faktur wskazanych wyżej, z not obciążeniowych oraz z innych faktur.

Dowód: odpis wezwanie do zapłaty (k.30)

Stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o powołane wyżej dowody.

Powód reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym nie złożył żadnych innych wniosków dowodowych poza wyżej wskazanymi.

Pełnomocnik powoda zobowiązany (k.40,42) do uzasadnienia daty domagania się odsetek ustawowych od kwoty 466,91 zł oraz wymagalności wyżej wymienionej kwoty mając na uwadze fakturę z dnia 29.01.2014 r. oraz do przedłożenia faktur dotyczących należności kwot wskazanych w pkt 2-7 i 9-11 żądania pozwu (k.3-4) nie przedstawił w zakreślonym terminie informacji o które był wzywany oraz nie przedłożył dokumentów o które był wzywany.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art.339§1 kpc jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny.

Zgodnie z art.339§2 kpc w tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych z pozwu lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Powód w uzasadnieniu pozwu wskazywał, iż dochodzona kwota wynika z należności za energię elektryczną, a pozwany nie zapłacił należności wynikających z faktur.

W przedmiotowej sprawie mimo braku odpowiedzi na pozew pozwanego i nie stawienia się przez pozwanego na posiedzeniu wyznaczonym na rozprawę nie można przyjąć, iż miała miejsce dyspozycja z art.339§2 kpc, gdyż powód w zakresie przytoczenia okoliczności faktycznych co do części dochodzonego żądania w żaden sposób nie wskazał, że żądanie jest wymagalne ani że w ogóle istnieje, nie wykazał z czego wynikają niektóre należności. To powodowało, iż sąd miał uzasadnione wątpliwości co do tych okoliczności, a to oznaczało iż należało przeprowadzić postępowanie dowodowe w tym zakresie.

Wobec uzasadnionych wątpliwości co do okoliczności podanych przez powoda, stosownie do ogólnych reguł z art.6 kc powód winien wykazać te okoliczności, stanowiące podstawę dochodzenia żądanej kwoty. Powód reprezentowany przez fachowego pełnomocnika został wezwany do przedstawienia i wykazania określonych okoliczności, miał też świadomość w jaki sposób sąd oceni nie przedłożenie dowodów i nie wskazania z czego wynika dochodzone roszczenie.

Z ustalonego stanu faktycznego jednoznacznie wynikało, iż strony łączyła umowa o dostarczanie energii elektrycznej. Wynikało też iż pozwany nie zapłacił za 3 faktury dotyczące należności za wskazane okresy dostarczania energii elektrycznej.

Co do pozostałych kwot, to powód wskazywał, iż dotyczą one należności z faktur. Wobec wątpliwości sądu co do tych okoliczności, powód został wezwany do przedłożenia tych faktur celem możliwości sprawdzenia przez sąd czego one dotyczą, weryfikacji okresu dostarczania energii elektrycznej, terminu płatności należności, a co za tym idzie daty wymagalności w kontekście żądania zasądzenia odsetek ustawowych od tych kwot. Powód mimo wezwania nie przedłożył tych faktur. Z tego względu sąd uznał te okoliczności za niewykazane, gdyż sąd nie miał możliwości zweryfikowania wskazanych wyżej okoliczności. W zakresie należności z faktury dotyczącej instalacji licznika przedpłatowego, to powód nie wykazał, iż faktura ta jest wymagalna. W fakturze tej wskazano, iż należność została rozłożona na 48 miesięcznych rat płatnych od miesiąca następującego po instalacji licznika przedpłatowego. Powód w żaden sposób, mimo wezwania nie wykazał czy nastąpiła instalacja licznika przedpłatowego, ewentualnie w jakiej dacie nastąpiła ta instalacja, a to oznaczało, iż nie można było stwierdzić czy roszczenie jest wymagalne, a jeśli nastąpiła instalacja tego licznika, to od jakiej daty liczyć wymagalności poszczególnych rat za tą fakturę. Powód domagał się odsetek z tej faktury od daty 21.11.2014 r., a żeby takie żądanie mogło zostać uznane za uzasadnione instalacja licznika musiałaby nastąpić przynajmniej 4 lata przed tą datą, a więc w okresie przed wystawieniem faktury i zawarciem ogólnej umowy przez strony. Okoliczności te również nie zostały w żaden sposób przedstawione w uzasadnieniu pozwu.

W zakresie kosztów monitów windykacyjnych, to powód w żaden sposób nie wykazał jakie koszty z tego tytułu poniósł i z czego wynikał obowiązek zapłaty przez pozwanego tych kosztów.

Ocena ewentualnych zapisów umownych dotyczących kosztów postępowania windykacyjnego (w umowie brak było takich zapisów) została poddana ocenie w licznych orzeczeniach Sądów (zob. np. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 23.04.2013 r. VI Ca 1526/12, opubl. w systemie informacji prawnej Lex nr 1331152; Wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 28.11.2014 r. II Ca 1642/14 opubl. portal orzeczeń Sądu Okręgowego we Wrocławiu; Wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 20.08.2012 r. XVII Amc 1390/11 opubl. w systemie informacji prawnej Lex nr 1330675; Wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 15.06.2012 r. XVII Amc 5345/11 opubl. w systemie informacji prawnej Lex nr 1408584).

Koszty działalności windykacyjnych pokrywane powinny być z odsetek za uchybienie w płatności poszczególnych płatności. Działalność windykacyjna nie może rażąco naruszać interesu klienta (zob. powołany wyżej Wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 23.04.2013 r.).

Nadto zdaniem sądu jedynymi celowymi czynnościami windykacyjnymi jakie strona umowy może ponieść jest wezwanie do zapłaty, które z jednej strony służy przypomnieniu drugiej stronie umowy o jej obowiązku i umożliwienie jej dobrowolnego spełnienia świadczenia, a z drugiej strony zabezpiecza stronę umowy przed narażeniem się na konsekwencje wynikające z treści art.101 kpc w przypadku wniesienia powództwa i określonej reakcji pozwanego. Jeżeli strona umowy ponosi koszty związane z rozbudowanymi czynnościami windykacyjnymi, to nie mogą te czynności obciążać drugiej strony, gdyż nie pozostają w związku z zawartą umową. Jak już wyżej wskazano regulacje umowne dotyczące wysokich, ryczałtowych kosztów windykacyjnych, jako naruszające przepis art.385¹ kc nie wiążą konsumenta, a tym samym z tych zapisów nie można skutecznie wywodzić zobowiązania i roszczenia wobec pozwanych.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji wyroku tzn. sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda należności wynikające z trzech faktur dotyczących dostarczanie energii elektrycznej. W pozostałym zakresie z przyczyn wskazanych wyżej powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach orzeczono na podstawie art.98 i 100 kpc obciążając pozwanego kosztami w takim zakresie w jakim przegrał on sprawę tj. 12%. Na koszty w sprawie składały się koszty opłaty od pozwu w kwocie 30 zł, koszt zastępstwa procesowego w kwocie 180 zł i koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono na podstawie art.333§1pkt 3 kpc.

Maciej Jakubowski